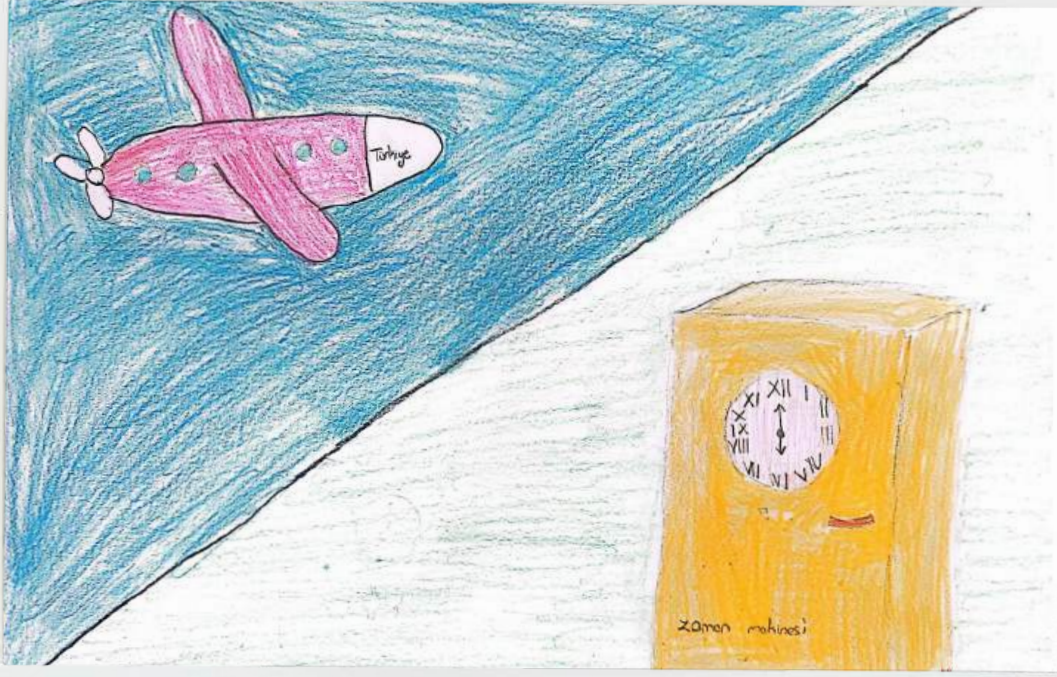

HAYAT BILGİMİZ

4.Sayı

Temmuz 2024

GELECEK BİZİ!

GELECEK BİZİM!

**Yaz Geldi
Şenlik Başladı!**

Gaziantep'ten Mektup Var!

**Kitap ve Film Önerilerimiz
Avrupa Şampiyonası ve Nicesi!**

İÇİNDEKİLER

8-8

Gelecek Biziz, Gelecek Bizim!

Gelecekte ne olmayı istiyoruz ve bizce Adıyaman ve dünyamız nasıl olacak?

9

Gaziantep'ten Mektup Var!

Gaziantep'teki AltuÜstü Çocuk ve Gençlik Kolektifi ile mektuplaşıyoruz!

17

Kitap ve Sinema Köşesi

Son günlerde okuduğumuz kitapları ve izlediğimiz filmleri sizlerle paylaştık.

19

Merak Ettiklerimiz

Merak ettiğimiz konularda araştırmalar yaptık.

10-16

Yaz Geldi, Şenlik Başladı!

Bizi ziyarete gelen Kamufte, Özge Ürer ve Lady Kadijah'la şarkılar söyledik ve sohbet ettik.

18

Hayvanlar Alemi

Hayvanlara dair 21 inanılmaz bilgi derledik.

20 - 22

Spor

2024 Avrupa Şampiyonası'nı dergimizin Futbol Konseyi değerlendirdi.

Kapak Resmi: "Gelecek" - Yağmur (11)

FİSA ÇOCUK HAKLARI MERKEZİ

ADİYAMAN - 2024

fisa.hayatbilgisi@gmail.com

FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nin 6 Şubat Depremleri sonrasında Adıyaman'da yürüttüğü psikososyal destek çalışmaları kapsamında üretilmiştir. Bu çalışmanın içeriği aşağıdaki kurumların desteği ile hazırlanmıştır. Destekleri için Adıyaman Tabip Odası'na K-11 AFAD ve ASİM yetkililerine teşekkür ederiz.

GELECEK BİZİZ!

Gelecek Bizim!

Dergimizde şimdiye dek hep bugünden ve hatırladığımız geçmiş günlerimizden bahsettik. Ama biz de yetişkinler gibi ve hatta bazen onlardan daha çok yarınları ve gelecekte neler olacağını düşünüyoruz. Bir gün bizler de yetişkinlerin yaşlarında olacağız ve Adıyaman da Dünya da bugünkü gibi olmayacak. Aslında hergün bir şeyler değişiyor hayatımızda. Bazen bir şeylerin değişmediğini düşünsek de mevsimler değişiyor mesela ve biz de her gün biraz daha büyüzoruz. Biz de bu yüzden gelecekle olacaklara dair düşünmeye ve hayal kurmaya başlıyoruz. Çünkü gelecekte daha güzel şeyler yaşamak istiyoruz ve daha güzel bir dünyayı da belki biz büyüdüğümüzde görürüz ve hatta o güzel dünyayı belki biz kurarız.

Dergimizin bu sayısında gelecekte ne olmak istediğimizi, nasıl bir Adıyaman'ı ve Dünya'yı hayal ettiğimizi sizlerle paylaştık.

Damla (11): Gelecekte hakime olmayı düşünüyorum. Bu meslek bana iyiliği ve adaleti anımsatıyor. Dünyada çok haksızlık var. Sınıfta bile kavga dövüş oluyor. Haksızlığa uğrayan insanları savunmak istiyorum ya da adaleti bulmak istiyorum. İnsanların adaleti görmesini istiyorum. İnsanların başkalarını öldürmeye hakları yok. Bazıları bunun cezasını çekmiyor. Polisler bulamıyor. Ben de bunun için hakime olmak istiyorum. Gelecekte bence Adıyaman teknoloji bağımlısı olacak. Uçan arabalar bile olabilir Adıyaman'da. Bilim insanları içilebilir su elde edebilecek. Adıyaman da büyüyecek. Telefon, tablet, bilgisayar artık tüm çocukların elinde. Teknoloji ile uğraşmayı çok sevmesem de bilimle uğraşmayı seviyorum. Çocuklarla bazı etkinlikler yapmak isterim gelecekte. Bir de dünyadaki bütün çikolataları tatmak istiyorum.

Emine (9): Ben büyüdüğümde hemşire olmak istiyorum. Hasta ve yaşı ilerlemiş insanları iyileştirmek istiyorum. Hemşire olsam bazılarını ameliyat eder, iğne yapardım. İnsanlara yardım etmeyi seviyorum. Gelecekte yerdeki çöplerin kalkmasını istiyorum. İnsanların sigara içmemesini istiyorum. Onlar içince çocuklar da onlara bakıyorlar ve sonra onlar da içiyorlar. Deprem olunca kendimi çok kötü hissediyordum. Sonra bu konteynere geldim. Burada mutlu oldum. Ben büyüdüğümde dünyada her yer ev olacak ve güzel olacak. Hiç yıkıntı olmayacak. Herkes değişecek.

Öykü (9): Ben büyüdüğümde doktor olmayı düşünüyorum. Çünkü doktorlar çocuklara ve büyüklere çok güzel davranıyorlar. İğne ve bir sürü şey yapabiliyorlar mesela, Hastaları iyileştirebiliyorlar böylece. Doktor olsam kendimle çok gurur duyarım. Bence gelecekte her yer biraz düzleşmiş olacak depremden dolayı. Yollar dümdüz olacak, çöpler biraz fazla olacak. Çocuklarımız olduğunda onlar pek mutlu yaşayamayacak. Çünkü her yer çöple dolu olacak. Parklar biraz güzel olacak. Gelecekte Adıyaman daha sağlam bir şehir olacak. Ama bundan çok emin değilim. Hala deprem olmaya devam edecek. Çünkü hala küçük depremler olduğu için biz korkmaya devam ediyoruz. Depremden sonra güzel yerler de yapıldı. Her yer çöp olduğu için oyun oynamak çözüm yolu değil. Eminim buna. Ama benim hala umudum var.

Çınar (9): Büyüdüğümde futbolcu olmak istiyorum. Futbolu seviyorum. Burada konteyner kentte güzel şeyler yaşıyorum. Ama bir şeyler ters gittiğinde kendimi kötü hissediyorum.

Aleyna (10): Ben doktor olmak istiyorum. Çocukları iyileştirmek, onları muayene etmek istiyorum. Çocuklar hasta olduklarında bazen okula gidemiyorlar. Derslerinden geri kalıyorlar. O yüzden doktor olup onları iyileştirmek ve okula güzelce gitmelerini istiyorum. İnsanları iyileştirmek güzel bir duygu.

Resimlerde Gelecek

Cansu (10): Ben gelecekte matematik öğretmeni olmak istiyorum. Benim en sevdiğim ders Matematik. Diğer derslerde de iyiyim, Türkçe'de, Hayat Bilgisi'nde, Matematik'te... Ama en çok Matematiği seviyorum. Bazı çocuklar çarpmayı, toplamayı, çıkarmayı bilmiyor. Çocuklara bunları öğretmek için matematik öğretmeni olmak istiyorum. Matematik olmazsa aya bile çıkamayız. Gelecekte bence dünya da şehir de güzel olacak, tertemiz olacak. Orman ve çiçekler güzel kokacak. Çünkü depremden dolayı her taraf çöp ve konteyner oldu. Gelecekte bence konteyner olmaz, güzel binalar olur. Tek katlı ya da iki katlı evler olur. Bu sefer büyük yapmazlar umarım. Çünkü deprem olunca insanların evi çöküyor. Ölüyorlar, kalıyorlar evin altında. İlerde Adıyaman çok güzel olacak. Sokaklar yemyeşil, çiçekler olacak. Evler daha güzel ve ayakta olacak. Gelecekte depremin hiçbir yere zarar vermemesini istiyorum. Ailemin hiç zarar görmemesini istiyorum. Arkadaşlarımı korumak, onları sevmek istiyorum. Çocukları sevmek en doğrusu.

Gülbahar (12): Ben büyüyünce 3 mesleği düşünüyorum. Polis, hemşire ya da resim öğretmeni. Ama en çok istediğim şey de film oyuncusu olmak. Çünkü filmlerde yer almayı çok seviyorum. Filmlerde kameralar seni çekerken bir şeyler yapıyorsunuz, o bana çok ilginç geliyor. Bence gelecekte dünya daha temiz olacak. Evleri artık daha yüksek yapmayacaklar.

Berkan (11): Bence Adıyaman gelecekte güzel bir yer olacak.

Zerda (11): Gelecekte sanatçı olmak istiyorum. En büyük hayalim bu. Sanat bana mutluluğu anlatıyor. Müziği seviyorum. Müzik dinlerken ya da çekim yaparken mutlu oluyorum. Gelecekte Adıyaman belki güzel belki de kötü bir yer olacak. Emin değilim. İnsanlar doğayı, çevreyi temiz tutsa ve dikkatli olsalar dünya gelecekte güzel bir yer olabilir.

Berat (12): Gelecekte Adıyaman'ın daha iyi bir yer olacağını düşünmüyorum. İlerde profesyonel futbolcu olmak istiyorum.

Mensesse (9): Ben büyüdüğümde cerrah olmak istiyorum. Hastaları ameliyat etmek istiyorum. Bir dizide görmüştüm. “Bahar” dizisi. O dizideki doktor, çok iyi bir doktor. Bence gelecekte dünya aynı olmayacak, bizim çocuklarımız güzel hayat görmeyebilirler. Çünkü her yer egsoz dumanlarıyla ve ormanlar çöple dolu. Eskiden yerler tertemizdi. Benim öğretmenim bir kere bir şehre gitmişti. Orada yerlere tükürenlere ve çöp atanlara ceza kesiyorlarmış. Keşke Adıyaman da böyle olsa. Yerlere çöp atmazsak, tükürmezsek daha iyi olur. Etrafa çok fidan dikersek, ağaçlar kirli havayı alıp temiz hava verir. Bence evleri iyi yapmamışlar, o yüzden bizim de evimiz yıkıldı. 40 yıllık evdi bizimkisi. O kadar dayandı ki. Mesela benim öğretmenimin evinin demirlerini bağlamamışlardı. Yıkıldı. Sadece süs gibi demirleri ortaya koymuşlar. Evlerimizi düşük çimentodan yapmışlar. Güçlü çimentodan yapmış olsalardı evlerimiz dayanabilirdi. Çıkabilirdik evlerimize. Bence elbirliği ile iyi çalışırsak evler gelecekte daha iyi olur. Ben bir de bütün Galatasaray futbolcularının formasını almak istiyorum gelecekte.

Yağmur (11): Gelecekte bir sürü kişi bilim insanı olacak bence. Büyüdüğümde beyin cerrahı olmak isterim. İnsanları iyileştirmek istiyorum. İnce dokunuşlar yapmayı çok seviyorum. Dünyada her insanın bir canı var. O canı kurtarmak için elinden geleni yapman gerekir. Havalar bence gelecekte daha kötü olacak. Daha çok savaş olacak. Sular bitiyor artık. Dünyada çok su var, ama içilebilir su az. Su kaynağı olmazsa elektrik de üretemeyiz. İçme suyu bitince savaşlar olacak. Bombalar, egsozlar, uçakların yakıtı... Küresel ısınma olacak. Bilim insanları yeraltında evler oluşturuyorlar. Biz oralara sığınacağız. Gelecekte çocuklar belki bizim gibi olabilir. Bomba atıldığında deprem oluyormuş gibi sallanıyor ya, bizim yaşadıklarımızı onlar da yaşayacak. Dünyada doğal bir yer kalmayacak. Belki dünyanın diğer yerlerinde güzel şeyler olur. Teknoloji geliştikçe dünya daha çok gelişiyor. Böylece insanların işleri daha kolaylaşıyor. Mesela bizim yaptığımız işleri ilerde robotlar yapacak. On yirmi yıl sonra her yer bina olacak. Bir de dünyadaki herkesin Filistin için dua etmesini istiyorum.

Hüseyin (9): Gelecekte polis olmak istiyorum. Soygunlar çok oluyor, hırsızlar, kötü şeyler yapan insanlar var. Bunların azalmasını istiyorum. Gelecekte insanlar doğaya zarar verirlerse kötü şeyler olabilir. İnsanlar tertipli düzenli değil, çöpleri yere atıyorlar. Doğaya iyi davranırsak, dünya ve Adıyaman çok güzel olabilir

Uğur (12): Gelecekte doktor olmak istiyorum. İlkokul 2'ye giderken doktor bir akrabamız vardı. Bana doktorluğu anlattı. Ben de o zamandan beri çocuk doktoru olmak istedim. Doktorlar steteskopla çocukların kalbini dinliyor, iğne yapıp ilaç yazıyorlar. İtfaiyeci olmayı da istiyorum. Yangınlara su atmalarını, o merdivenli arabaları kullanmalarını seviyorum. İtfaiye arabalarını sürmeyi isterdim. Adıyaman şu ana kadar kötüye gitti ama ilerde daha iyi bir yer olacak, çöpler için geri dönüşüm yerleri olacak. TOKİ'ler yapılıyor. Konteynerde yaşayanlar hızla yeni evlerine gidiyor. Bütün Adıyaman için yeni yerler açılıyor, kuruluyor. Eski evlerimizdeki bahçeler gibi yeni bahçeler yapılacak. Yeni parklar, yollar su tesisatları yapılıyor. Depremden önce insanlar alınteri ile çalışıyordu. Bundan sonra da yine öyle çalışacaklar. AFAD elinden geleni yapıyor, onları tebrik ediyorum. Burası küçük İzmir gibi olacak. Dünyada mesela İsrail Filistin'e saldırıyor. Onlar depremden daha kötü şeyler yaşıyorlar. Tanklarla saldırıyorlar, onlar nerede yaşayacak? O kadar çocuk öldü. Bir düzeliyor, bir bozuluyor dünyada her şey. Havalarda ilerde bu kadar sıcak olmasın isterim. İnşallah ömrümüz iyi geçer. Herkese kolay gelsin

Elifsu (8): Gelecekte öğretmen olmak istiyorum. Çocuklara birşeyler öğretmek istiyorum. Birşeyler öğretmek çok güzel bir duygu. Mesela benim öğretmenim herkese iyi davranıyor ve herkese bir şeyler gösteriyor. Ben de çok sevdim, beğendim öğretmenlik mesleğini... İlerde hiç konteyner olmasın, hep ev olsun istiyorum. Hep güneş açılsın istiyorum.

Zeliha (10): Büyüyünce polis ya da doktor olmak istiyorum. Bu meslekleri seviyorum. Polis hırsızları ve suçluları yakalıyor. Bu yüzden seviyorum.

Miraç (13): İlerde Matematik öğretmeni olmak istiyorum. Adıyaman gelecekte pek iyi bir yer olmayabilir.

Çağan (10): Ben büyüdüğümde futbolcu olmak istiyorum. Bu benim hayalim. Futbol oynamayı seviyorum. Orta sahada oynuyorum, Galatasaraylı Torreira en beğendiğim futbolcu. Sert ve çok mücadele eden biri. İlerde Adıyaman çok güzel olur, çünkü yeni evler yapılıyor. Her yer bina olacak. Bütün iş yerleri gitti, yeni yerlerin açılmasını isterim. Bence gelecekte havalar daha sıcak olacak. Uzaya gider miyiz bilmiyorum. Türkiye'den Alper Gezeravcı astronot oldu uzaya gitti. Ben de gitmek isterdim ama çok zor.

İklim (13): Ben gelecekte hukuk okumak istiyorum. Çünkü adalet yolunda ilerleniyor bu meslek dalında. Sonra da hakime olmak istiyorum. Sevdiğim bir meslek. Hayatta adaletli olmak çok iyi bir davranış. Çünkü yaşamımızda adalet yok denecek kadar az. İnsanların birbirine yaptığı haksızlıklar, eşitsizlikler o kadar fazla ki... Belki büyüdüğümde hakime olduğum zaman bunlara karşı çözüm üretebileceğimi düşünüyorum. Bunu çok istiyorum. Herkes hayatında eşitlik ve adalet ister. Gelecekte Türkiye ya da Adıyaman'ın nasıl olacağına dair tam bir şey söyleyemem. Çünkü kaynaklarımızı tasarruflu kullanırsak, çevremiz temiz tutulursa, küresel ısınma olmazsa çok güzel bir yer olabilir. Ama bunun aksi yapılırsa, çöpler atılırsa, tasarruflu olunmazsa gelecekte Adıyaman kötü, yaşanılmayacak kadar bir yere dönüşebilir. Dünya da öyle, insanların yaşamına, yaptıkları tasarrufa ve çevre kirliliğine bağlı. Buzullar eriyor, kutup ayılarının bile yaşamı tehlikede. Hepsi bizim enerjiyi tasarruflu kullanmadığımız için. İnsanlar yaşama bağlı, iyi davranırsa çevre o kadar iyi olur. Dünya gelecekte o kadar iyiye gider.

Gaziantep'ten Mektup Var!

Geçen sayımızda Gaziantep'teki "AltıÜstü Çocuk ve Gençlik Sanat Kolektifi"nden Nülifer ve Seher bizleri ziyarete gelmişti ve yapmış oldukları "Himaye" filmi izlemiş, film nasıl yapılır üzerine konuşmuştuk. Filmi sonra konteyner kentte başka arkadaşlarımız da izledi ve dergi ekibimizden Damla, film hakkında Nülifer ve Seher'e mektup yazdı. Sonra da Nülifer ve Seher de bize mektup yazdı. Belki ilerde tekrar buluşur, yapmakta oldukları yeni filmlerini birlikte izleriz. Mektuplaşmamızı sizlerle paylaşıyoruz.

Merhaba Seher ve Nülifer Abla,

Adım Damla, 4. sınıfa gidiyorum. Öncelikle izlediğimiz "Himaye" filmi o kadar güzeldi ki, annem izlese çok duygulanırdı. Bana göre her anne kıymetlidir. Çünkü anneler yemeyip yedirirler. Ben bu güzel filmleri devam ettirmenizi isterim. Çünkü her çocuk annesinin kıymetini bilmeli. Her insan sizin çektiğiniz bu güzel filmi izlemek ister. Bence bu filmleri daha da artırın, çünkü ikiniz de çok kıymetli şeyler yapıyorsunuz. Üstelik bunları yaparken sevap kazanıyorsunuz. İnsanların çoğu bu filmi izlerse anne sevgileri daha da çoğalır. Başarılarınızın devam etmesini isteriz.

Damla

Merhaba Damla!

Ben Seher, yanımda da Nülifer var. Bu mektubu birlikte yazıyoruz. Öncelikle mektubun için çok teşekkür ederiz. Filmi beğendiğine çok sevindik. Güzel dileklerin ve yorumların için çok teşekkür ederiz. Başka bir filmin çekimiyle uğraştığımız için biraz yoğunuz. Bu filmi de sizinle izlemek için sabırsızlanıyoruz. Belki sen ve arkadaşların da bir film çeker ve iki filmi birlikte izleriz?

Seher ve Nülifer

YAZ GELDİ ŞENLİK BAŞLADI!

Sonunda yaz geldi ve tatil başladı. Havaların iyice ısındığı bu zamanlarda bizlerle tanışmak ve birlikte dansetmek, şarkılar söylemek isteyen müzisyenler Basri Fırat Bayraktar (Kamufle), Sista Sound'dan Özge Ürer ve Hatice Değirmenci (Lady Kadijah) kentimize misafir geldiler. İki gün boyunca birlikte spor yaptık, dans ettik, şarkılar söyledik, rap, reggea, hiphop müzik tarzlarıyla tanıştık ve sonunda kendi şarkımızı yaptık! Şarkımızın ismi “Hayat Rap” oldu ve ilk fırsatta tekrar buluşmak ve şarkımızı birlikte söylemek için sözleştik. Dergimizin bu sayısında birbirimize sorduğumuz “gelecekte ne olmayı düşünüyoruz ve dünya nasıl olacak?” sorularını misafirlerimize de sorduk. Meğer onlar da çocukken geleceği bizler gibi düşünüyorlarmış!

DEVAM ET

...

Sözünü tuttuğun kadarsın
Zihinlerimizde tutuştuk yalansız
Umudun kadarsın
Kendi kusurlarını tamir etmek için bile
Başın eğilmesin gururun kabarsın

...

Bütün sınırları zorla
Fikir okyanusunda kulaç at korkma
Sakın ola hırsından kopma
Keşkelerle ömür geçmez 40'ından sonra

...

Nefes alıp verip ömür geçecek
Kader çeke durur önüne bir set
Sen devam et
Devam et
Devam et
Devam et

(Kamufle & Genjah)

Basri Fırat Bayraktar

(Kamufle)

Ben 1988 doğumluyum. İsmim Basri Fırat Bayraktar. Yaklaşık 20 senedir rap yapıyorum. Lakabım da "Kamufle". Kendimi bildim bileli hiphop kültürünün içerisindeyim. Hiphop kültürüyle doğdum, hiphop kültürüyle hayatımı devam ettireceğim. Temelim rap ama farklı farklı soundlar, farklı müzikler, farklı farklı insanlar ve şehirler tanıyorum öğreniyorum. Hayatım bu şekilde geçiyor.

Ben buraya geçen sene gelmek istiyordum ancak oradaki insanlara sıkıntı yaratırız ayak bağı oluruz diye gitmedim. Kendimi de pek hazır hissetmiyordum. Ama işte bugüne nasip oldu. Çocuklarla söz yazmak, müzik yapmak, DJ'lik ile ilgili bir şeyler yapalım dedik. Özge gitarını aldı çaldı, çocuklarla beraber bir nakarat yazdık. Böyle çocuklar ve ebeveynler ile çok güzel bir etkileşim oldu. Birlikte vakit geçirdiğimiz çocukların da çok güzel bir enerjisi vardı. Onlarla beraber yan yana olmak, sanat icra etmek, söz yazmak çok büyülü bir şeydi. Ve bunun devamı gelmeli.

Çocukken hayal ettiğim şeylerden çok uzaktayım çünkü hala dünyadayım. Astronot olma hayalim vardı çocukken. Rahmetli anneannem çocukken bana bir uzay mekiği maketi almıştı. Çok büyülenmişim. Jetgiller, Transformers, Turist Ömer Uzayda, Star Trek, Ninja Kaplumbağalar, Süperman... Bunlar çok ilgimi çekiyordu. Sonra futbolcu olmak istedim. Amatör kümede futbol oynadım. Ona da çok yeteneğimin olmadığını fark ettim. Sonra biri beni aldı seçmelere götürdü, basketbolcu oldum. Ama profesyonel basketbolcu olmak için artık biraz büyümüştüm. Sonra rapçi oldum. Uzaya uçmak, havada smaç basmak ya da güzel bir röveşata çekmek yerine sözlerimi, kalemimi konuşturuyorum. Aslında yine bir nevi zihnimi uzaya çıkarabiliyorum, biraz astronotluk vardır rap yapmakta. Uzun süre rap yapmak konsantrasyon ve sabır gerektirir. Hayalim astronot olmaktı şimdi bir rapçiyim. Pişman olmadım ve birçok yönden çok mutlu oldum rap yapmaktan, iyi ki yapıyorum.

Çocukluktan mı bilmiyorum ama her şey çok renkliydi, çok parlaktı her şey benim için. Çiçeklerin rengi, arkadaşlarımla çok hiperaktif olmamız... Ama bir yandan çok yavaş akıyordu zaman; çok çabuk geçmiyordu şimdiki gibi. O zamanlarda kafamda yarattığım dünya ebeveynlerimle beraber sonsuza kadar yaşamaktı. Sonsuza kadar yaşayacağız, her şey çok güzel ilerleyecek; sınıf arkadaşlarım, öğretmenlerim, mahalle maçları, dondurma almak, kaykay sürmek, arkadaşlarla mahallede bisiklet sürmek, aşağı mahalle ile maç yapmak gibi bütün hayatım böyle geçecek zannediyordum. Sonra ne olduysa ben liseden sonrasını çok hatırlamıyorum. Zaman çok hızlı geçti. Üniversiteyi bitirdim. İster istemez hayat insana böyle bir sorumluluk yüklemeye başladı. Artık her şey bir anda çok hızlı gelişmeye başlıyor. Önceden her şey çok pasteldi, şimdi sisli grili gibi. Ama yine de hayatın akışı içerisinde pozitifliğimi devam ettirdiğim şeyler de var. Müzik yaparak, konserlere çıkarak, sizlerle bir araya gelerek yaşamda kendi değişimlerimizi oluşturuyoruz. Nefes aldığımız sürece insanlarla bir araya gelmek bir şeyler yapmak, değişimler yaratmak iyi hissettiriyor.

Gelecekte dünya nasıl olur, pek bir tahminde bulunamıyorum. Çünkü her şey çok hızlı ilerliyor gibi. Ben de yavaşlamaya karar verdim. Yavaşlayıp kendi çevreme odaklandıkça bir şeylerin daha yoluna girebileceğini düşünüyorum. Ben hayatta sakın kalmaktan yanayım artık. O yüzden benim için her zaman bir umut vardır, hiçbir zaman umudumu kaybetmedim. İstikrarlı bir şekilde müzik yapıyorum, çevremde sevdiğim insanlar var, yeni yeni deneyimler kazanıyorum. İyi insanlarla karşılaşabildiğim için de buradaki çocuklara ulaşabiliyorum diye düşünüyorum. Benim için şuan bir şeyler engebeli ve zor da olsa bir şeylere renk katmak, elimde sakladığım boyaları bir yerlere sürmek hoşuma gidiyor. Ben hayatımdaki bu güzellikleri yakınımıdaki insanlarla paylaşmayı çok seviyorum. Yani ben gelecekle ilgili kendi alanımla ilgili iyi şeyler düşünüyorum. Belki dünyayla ilgili iyi değişimleri düşlerken önce kendi çevremizle, bu küçük dünyalarımızla başlarsak değişime, her şey çok daha güzel olabilir. Kontrollü olmak lazım. Bazen nötrüm, bazen de çok çekişiyorum kendimle ama böyle bir düşündüğünde, durulduğunda insan kendisine devam et diyor. Deneyimlerini başka insanlarla paylaşmak güzeldir.

Özge Ürer

Ben Özge Ürer. Müzisyenim, şarkıcıyım, şarkı yazarıyım, yeri geldiğinde prodüktör, yeri geldiğinde kreatif direktör, yeri geldiğinde de farklı alanlarda yaratıcı çalışmalar yapan biriyim. Ben çocuk ruhlu bir kadıyım. Hiç büyüyemedim öyle söyleyeyim. Burada çocuklarla çalışmak, onlar için bir şeyler yapmak ve sizlerle dayanışma halinde olmak çok güzel hissettiriyor. Birlikte üretmeyi, paylaşmaya ve deneyimlemeyi bir hayat misyonu olarak görüyorum.

Deprem ilk olduğundan itibaren aslında bizim kalbimiz burada atmaya başladı; hem bireysel olarak, hem müzisyen arkadaşlarımızla kolektif olarak. Bizim "Sista Sound" adında kadın DJ'lerden, sanatçılardan, çizerlerden yani sanatın her alanından faaliyet gösteren kadınlardan oluşan bir kolektifimiz var. Kolektif olarak 8 Mart etkinliklerimiz kapsamında depremin yaşandığı bölgelere bir yardım çalışması başlattık, bağış topladık. Ama yeterli olmayacağını biliyorduk. Ben burayı görmeyi çok istiyordum, aklım bir yandan buradaydı. Ama biliyorduk ki kendimizi hazır hissettiğimizde burada olmalıydık. Burada yaptığımız etkinlikler çok güzel geçti. Özellikle kız çocukları bizim için çok kıymetli. Onlar birer parlak yıldız gibi. Ama elbette kız veya oğlan çocuk diye ayırmıyoruz. Bütün çocuklar harikalar. Onlar bizim ışık çocuklarımız. Çocuklarla birlikte şarkı yaptığımız ve birlikte söylediğimiz anlar bizim için en değerli anlardı. Çocuklarla çok güzel bir sinerji oluşturduk. Görüyoruz ki buraya daha çok sanatçı gelmeli, daha çok çalışma yapılmalı bence. Biz buraya gelebildiğimiz için çok şanslı hissettik çorbada tuz olsak da. Siz buradan gittikten sonra burası eskisi gibi olmayacak demeleri kalbimize başka değdi... Birlikte zaman geçirdiğimiz, etkinlikler yaptığımız çocuklar çok cesurdu, çok güzel bir katılım vardı. Melodiler oluşturduk, şarkı sözleri yazdık. Ve bir şarkıya dönüştüreceğiz bu çalışmayı. Buradan ayrılıp yaşadığımız şehirlere döndüğümüzde arkadaşlarımıza buradaki deneyimlerimizi, çalışmalarımızı anlatmak da çok güzel olacak.

Ben çocukken çok maymun iştahlıydım. Şimdi de öyle bir çalışma yaşamım var aslında. Çocukluğumda mutlaka müzisyen olmak istiyordum zaten. Babam benim idolümdü. Baterist yani davulcu idi babam; müzik ve sporla ilgili işler yaptı hayatı boyunca. Gençliğinde de babamın bir rock grubu vardı. Babamı idolleştirerek büyümüştüm, müzisyen olmak, enstrüman çalmak, şarkı söylemek istedim hep. Ama bir ara arkeolog da olmak istedim, dansçı da olmak istedim. TRT’de buz paten yarışmalarını izlerdik, buz patenci olmak istiyordum. Benim gelecekten isteklerim çoktu ama genelde spor, sanat, tarih gibi alanlara yatkın bir çocuktum sanırım. Şu an da zaten tam olarak bu meslekleri yapıyorum, bir tek arkeolojide profesyonelliğim yok. Ama tarih okumayı, araştırmayı, gezmeyi çok severim. İmkanım olsaydı ikinci üniversite olarak arkeoloji okumayı isterdim ama şu an pek zamanım yok bunun için. Belki ileride bunun için zamanım olur.

Ben geleceğe dair oldukça iyimser bakan bir insanım. Dünya bazen iyi bir durumda değilmiş gibi görünse de ben daha iyimser bakıyorum. Teknolojiye de inanıyorum, aslında işim de teknolojiyle çok ilgili. O yüzden teknolojinin nerelere gidebileceğini tahmin ediyorum. Bu bizim hayatımıza çok kolaylıklar sağlayacak. Bence çok iyi de olacak. İnsanın zihni ve yaratıcılığının evrimleştiği bir dönemdeyiz. Bunlar olurken teknoloji bizim işlerimizi kolaylaştıran, bize zaman kazandıran bir şey olacak. Uzay çalışmaları düşündüğümüzden daha hızlı bir şekilde ilerleyecek. Şu anda her şeyin, teknolojinin de yapay zekanın da hızlı ilerlediği bir dönemdeyiz. Biz de zihnimizi bu hızla eşitlemeye çalışacağız. Zihinsel olarak bu hıza erişince de farklı farklı şeyler konuşuyor olacağız.

Son olarak şunu söylemek isterim ki biz buradan çok güzel duygularla ayrılıyoruz, umarım bir araya geldiğimiz, birlikte bir şeyler yaptığımız çocuklar için de böyledir. Birlikte bir şeyler yapmak, üretmek çok güzeldi. Umarım burada güzel etkiler bırakmışızdır.

Hatice Değirmenci (Lady Kadijah)

İsmim Hatice Değirmenci. DJ ismim de Lady Kadijah. İzmirde yaşıyorum. Aslında bir yazılım şirketinde proje yöneticisi olarak çalışıyorum. Reggea, hip-hop, drum n bass gibi bas altyapılı müzikleri çalıyorum ve Özge Ürer'le İstanbul'da bir kadın kolektifi ile beraber DJlik ile ilgileniyorum. en aynı zamanda “Bir Pati Çetesi” adlı bir derneğin kurucusu ve şu anda başkanıyım.

Bu derneğin kapsamı altında 90 tane kurtarılmış hayvanla birlikte yaşıyorum İzmir'de. Veganım, bitki bazlı besleniyorum. Hayat felsefemi de hayvanları ve doğayı ve tabii ki gezegenleri ve insanları korumak üzerine oturttum. Bu benim için çok önemli. Ben biraz böyleyim.

Adıyaman'a gelme motivasyonumun içinde çocuklar ve gençlerle bir arada olmak var. Çünkü ben gerçekten bir çok şeyin gençlerden ve çocuklardan başladığını düşünüyorum. Bu, kendi müziğimle de alakalı. Üstesinden gelmemiz gereken zor süreçlerle de alakalı. Bu noktada da FİSA Çocuk Hakları grubu ile tanışmış olmanın bize verdiği çok güzel bir imkan var. Onlarla tanışmış olmanın sonucunda Adıyaman'a gelebildik sonuçta.

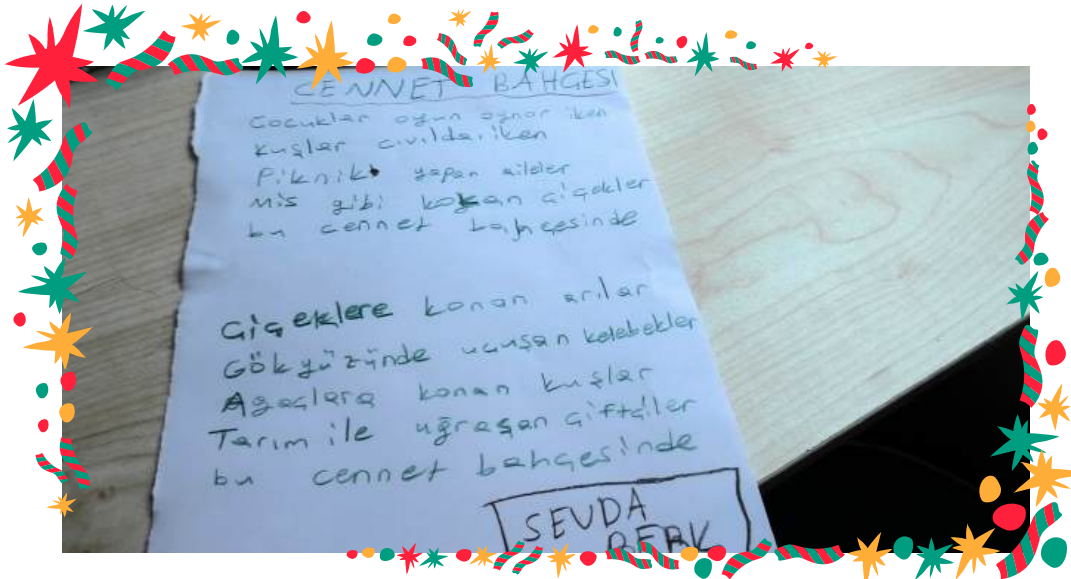
Ben buraya gelirken hem bizim çocuklardan, hem de çocukların bizlerden alabileceğini düşünüyordum açıkçası. Sadece yaşanan zor zamanların yaralarını sarmak değil, ama bunları geride bırakıp gerçekten güzel paylaşımlar yapmak, öğrenmek ve öğretmek beni çok heyecanlandırıyordu. Çünkü her zaman bu iletişimin iki yönlü olduğunu düşünüyorum. İki tarafın da birbirinden bir şeyler çıkarttığı faydalı bir iletişim ve bunu en uluslararası, en sınır tanımayan müzikle yapmak, ritimle yapmak... Açıkçası çok da kafamda planlar yoktu. Birlikte ortaya çıkaracağımız planlar sayesinde çocuklarla çalıştığımız, gençlerle birlikte ortaya çıkaracağımız planlarla yapacağımıza inanıyordum. Ve öyle de oldu.

Atölye sürecindeki görüşlerim gerçekten çok şaşırtıcıydı. İlk başta iletişim konusuna veya birbirimizle olan sinerjimiz konusunda çocuklarla ve gençlerle zor olacağını düşünüyordum ama, birbirimizi o kadar hızlı sevdik ki, sanki ben her hafta sonu çocuklarla orada bu etkinliği yapıyor gibiydim. Ve onlar da öyle hissettiler bence. Oradaki o aktiflik, o katılım, onu hiçbir zaman unutmayacağım. Oradaki herkesin motive olup oyunlara katılması, şarkı söylemeye katılması, etkinliğe katılması bence çok güzeldi. Zaman zaman duygulandım. Kahkahalarımı gözyaşlarımı zor tuttuğum anlar da oldu.

İngilizce'de bir söz vardır, “hayat sana limon veriyorsa, limonata yapmaya çalış” Evet, hayat bize çok ekşi, tatsız günler yaşattı son bir buçuk iki yılda Adıyaman'da. Biz de limonata yapmaya çalışıyoruz. Çalıştık hep beraber. Hepimiz içten içe bunun farkındaydık, çocuklar da biz de. Ama biz ne yaptık, “tamam şimdi limonu bir kenara bırakalım, limonatamıza bakalım.” dedik bence. Aklımda kalan bunların hiçbirini unutmayacağım.

Ben çocukken hep böyle masa başı olmayan, daha doğrusu maceralı işler yapmak istiyordum. İtfaiyeci ve dansçı olmak istiyordum. Bu iki iş de beni çok çekiyordu. Dansçı olamadım ama DJlik yapıyorum. Müzikle ilgili bir şey yapıyorum. İtfaiyeci de olamadım. Şimdi o düşüncemi nasıl değerlendiriyorum, keşke olsaydım, yani keşke olabilmek için daha çok araştırma yapsaydım. İyi de istemişim itfaiyeci ve dansçı olmayı. O zaman isteklerim çok safmış ve bence doğruymuş. Benliğimi yansıtıyor.

Çocukken geleceği her sorunun üstesinden geleceğim bir zaman olarak görüyordum. “Büyüyünce şunu yapacağım, büyüyünce çok daha şöyle olacak her şey” dedim. Sonra büyüdüm ve hiçbir şey öyle olmadı. Ama o zaman içimde kalan hayvan sevgisi, insan sevgisi, çalışkan ve doğru düzgün bir birey olmaya çalışmak hevesi hiçbir zaman geçmedi. Bazı hayal kırıklıklarım tabii ki de oldu. Ama işte hayat da pembe panjurlu bir ev değil. Bu yüzden şimdi geleceğe bakarken biraz daha dikkatli oluyorum aslında. Şimdi geleceği eskisine göre biraz daha karamsar ve zor görüyorum. Her an her şey değişiyor tabii ki hayatta. O yüzden şimdi daha küçük şeylerle, daha kısa gelecekteki şeylerle mutlu olmayı öğrendim açıkçası. Elimde kalanlarla geleceğe daha umutlu bakmak için elimden geleni yapıyorum.

Müziyen arkadaşlarımızın yaptığı şarkı sözü yazma atölyesinde Sevdanın (13) yazmış olduğu şarkı sözleri...

Kitap ve Sinema Köşesi

Son zamanlarda beğendiğimiz, hoşumuza giden kitap ve filmleri sizlerle paylaştık. Sizler de hoşunuza giden kitapları ve filmleri bizlerle paylaşırsanız çok seviniriz.

Kuyruksuz Tilki

Yazar: Memduha Özyürek

Yayınevi: Özyürek Yayınları

Bu kitap, "Lokmacık Dizisi"nden bir kitap. "Kuyruksuz Tilki"de anlatılmak istenen şey annenin sözünü dinlemezsen başına her şey gelebilir. Anne sevginizin artmasını istiyorsanız okumanızı isterim.

Küçük Cadı

Yönetmen: Michael Schaerer

Oyuncular: Karoline Herfurth, Suzanne von Borsody, Axel Prahl

Yapım Yılı: 2018

"Küçük Cadı" filminde bir baloya gitmek isteyen bir kızın elinden gelen her şeyi yapması anlatılıyor. 1000'den fazla büyü ezberliyor ve emeklerinin karşılığını alıyor.

Sayfayı Hazırlayan: Damla (11)

Hayvanlar Alemi

Hayvanlar Alemine Dair 21 İnanılmaz Bilgi!

1. **Fare**, bir deveden bile daha uzun süre susuz kalabilir.
2. **Yılanlar** duymaz.
3. **Karıncalar** uyumaz.
4. **Develerin** üç tane kaşısı vardır.
5. **Fareler** kusamaz.
6. **Yunuslar** gözleri açık uyurlar.
7. **Kangurular** geri geri yürüyemezler.
8. **Sineklerin** beş gözü vardır.
9. **Timsahlar** dillerini dışarı çıkaramazlar.
10. **Istakozların** kanı mavi renktedir.
11. **Timsahlar** renk körüdür.
12. **Penguen**, yüzebilen ama uçamayan tek kuştur.
13. **Bukalemunun** dili kendi vücudu kadar uzayabilir.
14. **Köpekbalıkları** 94 litre su içerisindeki bir damla kanı fark edebilir ve 5 km uzaktan bir kan damlasını hissedebilirler.
15. **Mavi balinaların** dillerinin ağırlığı yetişkin bir filin ağırlığı kadardır.
16. **Filler**, inanılmaz hafızaları ile tanınır. Bir fil yıllar sonra bile bir yeri veya bir olayı hatırlayabilir. Bu hafıza yetenekleri onların hayatta kalma ve sosyal ilişkilerinde büyük rol oynar.
17. **Arılar** yiyecek kaynaklarının yerini belirlemek için dans eder. Bu dans diğer arılara yiyeceğin konumu hakkında bilgi verir ve koloni içinde iletişimi sağlar.
18. **Kargalar**, alet kullanabilen nadir hayvanlar arasındadır. Bu zeki kuşlar, yiyecek bulmak için çeşitli nesnelere kullanabiliyor.
19. **Ahtapotlar**, inanılmaz derecede zeki ve problem çözme yetenekleri ile bilinir. Bilim insanları, onların karmaşık bulmacaları nasıl çözdüğünü araştırıyor.
20. Avustralya'da 1306 bacaklı **kırkayak** keşfedildi. Dişi kırkayak, bir maden bölgesinde yerin yaklaşık 60 metre altında bulundu. İncelenen bir başka dişinin 998 bacağı olduğu görüldü.
21. Madison'daki bir matematik öğretmenin sahip olduğu dünyanın en zeki **domuzu** çarpım tablosunu 12'lere kadar ezberlemiştir.

Merak

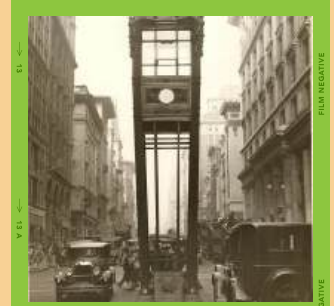
ettiklerimiz

Trafik Işıklarının Tarihi

- İlk trafik ışıklarının kullanılmasının üstünden 100 yıldan fazla zaman geçti. Kırmızı, sarı ve yeşil... Üç renkli trafik ışıkları artık her insanın hayatının günlük bir parçası haline geldi. Trafik lambalarının teknolojisi, görünümü ve yönetimi değişse de temel olarak işlevi aynı kaldı.
- Trafiğin kontrolü, kalabalıklaşan şehirlerde yüz yıllardır büyük bir sorun olmuştu. Motorlu araçlardan önce bile atlı araçların, tramvayların ve yayaların hareketini düzenlemek gerekiyordu. Çok eski yıllarda trafik kontrolü beyaz eldiven giyen, düdüğü çalan polis memurları tarafından sağlanırdı.
- İngiltere'nin başkenti Londra'da 1868 yılında parlamento binasının yanına bir ışıklı trafik sinyali yerleştirildi. Bu trafik sinyalinin amacı özellikle akşam karanlığında oradaki trafik polisine yardımcı olmaktı. Cihaz üzerinde renkli kollar ve renkli lambalar vardı. Cihaz, aydınlatmayı içerisindeki gaz sayesinde yapıyordu. Üzerindeki kırmızı ve yeşil lensler yardımıyla ışığın renkleri değiştiriliyordu. Polis memuru da bu cihazın bağlı olduğu direğin hemen altındaki kol yardımıyla renkli kol ve lambaları trafiğe doğru çevirebiliyordu. Bu trafiği yönetmek için kırmızı ve yeşil renkli ışıkların ilk kullanımıydı. Gazla çalışan bu yenilikçi trafik lambası 2 ay sonra patladı ve onu kullanan bir polis memuru yaralandı.
- Amerika'nın en büyük on birinci şehri olan Detroit'te 1920 yılında modern trafik sinyalinin temeli atıldı. Üst üste üç odaya bölünmüş bir dikdörtgen kutu şeklindeki bu cihaz ilk üç renkli elektrikli trafik kontrol cihazıydı. Her bir bölüm ayrı bir ampulle aydınlatılmıştı ve farklı renkte merceklerle donatılmıştı. Kırmızı ve yeşil renklere eklenen sarı renkli ışık sürücülere, trafik sinyalinin değişmekte olduğu konusunda uyarı veriyordu. Bu uygulamayı Avrupa'nın en büyük şehirleri kısa süre içerisinde takip etti.
- Elektrikli trafik lambaları Berlin'de 1924'te, Milano'da 1925'te, Roma'da 1926'da, Londra'da 1927'de, Prag'da 1928'de ve İstanbul'da 1929'da kullanılmaya başlandı.

Spor

“Kazanınca da Kaybedince de Efendiliğini Bozmayacaksın!”

Euro 2024 Şampiyonası grup maçlarıyla başladı ve birçok futbolsever ekran başına geçti. Türkiye'nin de olduğu Şampiyona'da dergimizin Futbol Konseyi turnuvadaki takımları değerlendirdi.

Euro 2024 Şampiyonası'nda şimdiye dek hangi takımın oyun tarzını beğendiniz?

Berat (12): Almanya Milli Takımı'nın oyun tarzını beğendim grup maçlarında. Almanya uzun pas oyunu oynayan bir takım. Çok yetenekli oyuncuları var, onlar içinde Florian Wirtz'in oyun tarzını beğeniyorum. Wirtz'in oyununu kendi oyun tarzıma benzetiyorum. İngiltere Milli Takımı bu şampiyonanın sürprizi olur. Orta sahaları yetenekli ve Harry Kane gibi çok başarılı golcülerini var.

Bünjamin (16): Bu şampiyonada en çok Avusturya Milli Takımı'nı oyununu beğendim. Grup maçlarında Fransa gibi favori takımı yendiler ve çok zor olsa da gruptan lider çıktılar. Avusturya'yı daha kötü bir takım diye biliyordum, beni şaşırttılar. Disiplinli ve sert bir takım.

İsrafil (13): Bu şampiyonada Portekiz'in oyununu beğendim. Oyun kurucuları, pasları, çalımları çok iyi. Cristiano Ronaldo, Bruno Fernandez, Bernardo Silva çok kaliteli oyuncular. Bence Hollanda bu şampiyonada sürpriz yapabilir.

Bu şampiyonanın yıldız futbolcusu sizce kim olur?

Berat: Bence İngiltere Milli Takımı'nın 10 numarası Phil Foden bu şampiyonaya damga vurabilir. Verdiği ince paslar ve şutları çok güzel. Manchester City'de de çok iyi oynadı bu sezon.

Bünyamin: Euro 2024'te iki oyuncuyu çok beğendim. İlki Gürcistan Milli Takımı oyuncusu Kvaratskhelia, ikincisi de Türkiye Milli Takımı'ndan Barış. Kvara'nın topu hiç kaybetmeme özelliğini beğeniyorum. İkili mücadelelerde devrilmiyor. Şutları da çok sağlam. Barış da kanatta çok güzel işler yapıyor. O da Kvara gibi güçlü, devrilmiyor mücadele ederken.

İsrafil: Almanya Milli Takımı'ndan Jaschua Kimmich'i bu şampiyonada çok beğendim. Çok disiplinli bir futbolcu. Aslında Almanya tüm takım olarak çok disiplinli.

Sizce bu turnuvanın final maçını hangi takımlar oynar?

Berat: Bence Almanya – Portekiz finali olur. Eğer skor tahmin edersem, 2-1 Almanya kazanır diye düşünüyorum.

Bünyamin: Bu şampiyonada Portekiz'le Fransa final oynar bence. Sıkı maç olur ve maç berabere biterse penaltılarda Portekiz kazanır diye tahmin ediyorum.

İsrafil: Finalde İngiltere – Almanya maçını izleyebiliriz. Jude Bellingham, Phil Foden, Harry Kane İngiltere Milli Takımı'nda iyi oyuncular ama bence final maçını Almanya 3-1 alır.

Sizce Türkiye Milli Takımı bu şampiyonada ne yapar?

İsrafil: Yarı finale kadar çıkabiliriz. Ama orada eleniriz, ilk 11'de forvet yok. Çok fazla oyun kuruyorlar. Teknik direktör Montella forvet olarak Semih'i ya da Cenk'i oynatabilir. Fatih Terim ya da Şenol Güneş bu şampiyonada teknik direktörümüz olmalıydı bence. Türkiye biraz korkak oynuyor. Pres yapmıyorlar. Mesela bir oyuncu atağa kalkınca diğer oyuncular ileri çıkmıyor. Daha baskılı ve cesur oynamalıyız. Bazı takımlar gol attıkça atıyor ama Türkiye bir gol artınca hemen geri çekiliyor. Daha fazla şut atmaları lazım.

Bünyamin: Avusturya'yı belki geçeriz, ama bence çeyrek final ya da yarı finalde eleniriz. Kanatlarda iş var ama orta saha çok iyi değil. Orta sahada Hakan Çalhanoğlu da sarı kart cezalısı. Bir de bir çok oyuncumuz son maçta sarı kart gördü. Bu turu geçsek de sonraki maçta çok cezalı oyuncu olacak. Arda Turan ya da Volkan Demirel de teknik direktörümüz olabilirdi bu şampiyonada. Sağ ve sol kanatlarımız güzel bence. Teknik direktör forvet oyuncusu oynatmıyor. Forvette Cenk ya da Semih olsa daha iyi sonuç alırız. Bir oyuncu atağa kalkınca sadece o o oyuncu ileri gidiyor. Hücum ederken kanatlar da ileri çıksa iyi olur. Bir de çok geri pas yapıyorlar. İlerde pek yaratıcı değiller.

Berat: Bence çeyrek finalde eleniriz. Avusturya'yı geçerse, rakibimizin çeyrek finalde Hollanda olacağını düşünüyorum, Romanya'yı eleyecek güçteler. Hollanda'yı daha önce yendik ama bu şampiyonada onları yenmemiz zor. Defansları çok iyi. De Light, Van Dijk çok iyi savunmacılar. Bizim defansımız pek güçlü değil. Çok az iyi oyuncu var savunmada. Sağ kanatta İrfan Can oynasa iyi olur. Bence öndeki üçlüyü değiştirmeleri lazım. Barış'ın sol bek ya da sağ bek oynaması gerekir. İleri üçlüde de Kenan, Semih ve İrfan Can olmalı. Oyuncular yetenekli ama takımın hemen dağılmaması ve mücadeleci olması lazım. Bence Arda Güler çok heyecanlanıyor oynarken. Bütün takımın daha fazla ileri çıkması gerekiyor. Rakiplerini kendi kalelerine yaklaştırmamalılar.

Türkiye Milli Takımı'nda taraftarlar bazen kendi kulüp takımlarına göre ayrımcılık yaptılar. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Berat: Milli takımda herkes bir olmalı bence. Mesela Fenerbahçe – Galatasaray derbisinde rakip olabilirler ama milli takımda herkes kardeştir.

Bünyamin: Böyle ayrımcılıklar maça da etki ediyor. Oyuncuların morali bozuk oluyor bazen.

İsrafil: Çekya – Türkiye maçının sonunda kavga çıktı. Ama bizim oyuncular kışkırtıcı bir şey yapmamıştı. Kazanınca da kaybedince de efendiliğini bozmaman lazım.

“Momo” Romanından Bir Pasaj

Yazar: Michael Ende

...

Günlerden bir gün çevre halkı arasında, bu taş kalıntısına son zamanlarda birinin yerleştiği söylentisi yayıldı. Bir çocukmuş, galiba bir küçük kız çocuğu... Fakat biraz garip giyindiği için kimse emin olamıyormuş... Adı da Momo'muymuş neymiş...

Momo'nun dış görünüşü gerçekten biraz garipti, hatta temiz pak insanlar için biraz korkunçtu bile denebilir. Ufak tefek, cılız yapısı ile yaşının sekiz mi yoksa on iki mi olduğuna kimse karar veremezdi. Ne tarak, ne de makas görmüş hissini veren, siyah, kıvrıkcık saçları vardı... Üzerine rengârenk yamalı ve topuklarına kadar uzanan bir etek geçirmiş, sırtındaki bol ve eski erkek ceketinin uzun gelen kol uçlarını tersine kıvrırmıştı. Çünkü kendisinin büyüyeceğini düşünerek onları kesip kısaltmamıştı. Hem canım, bir daha böyle bir sürü cebi olan kullanışlı bir ceket bulabilecek miydi bakalım? Tiyatro yıkıntısının tam sahne altına gelen yerinde dış duvarlarda bulunan bir delikten girilen birkaç yarıyıkık oda vardı. Momo buraya yerleşmişti. Bir öğle üzeri çevreden birkaç kadın ve erkek gelip Momo'ya sorular sordular. Momo, kendisini oradan kovarlar korkusu ile onlara öylece durup baktı. Ama az sonra bunların iyi niyetli, dost insanlar olduğunu anladı. Onlar da fakirdiler ve yaşamı iyi biliyorlardı. Adamlardan biri, "Ya, demek burası hoşuna gitti?" diye sordu. Momo, "Evet" dedi.

"Burada mı yerleşmek istiyorsun?"

"Evet öyle."

"Seni bir bekleyen yok mu?"

"Hayır."

"Yani evine dönmeyecek misin?"

"Benim evim burası."

"Buraya nerden geldin?"

Momo eliyle uzaklardan anlamına gelen bir işaret yaptı. Adam tekrar sordu:

"Annen baban kim senin?"

Çocuk ordakilerin yüzlerine baktıktan sonra bilmem anlamında omuzlarını silkti. İnsancıklar birbirlerine bakıp iç çektiler. Adam tekrar konuştu: "Sakın korkma, seni kovmayız. Sana yardım ederiz."

Momo pek emin değildi ama başını salladı.

"Adın Momo'ydu değil mi?" "Evet."

"Güzel bir ad. Ama ben şimdiye kadar hiç duymadım. Sana bu adı kim taktı?"

"Ben, kendim."

"Sen kendin mi taktın?"

"Evet..."

"Ne zaman doğdun?"

Momo biraz düşündü, sonra dedi ki:

"Hatırladığım kadarıyla hep varım."

"Peki senin hiç teyzen, amcan, dayın, büyükannen, yani yanlarına gideceğin bir akraban yok mu?"

Momo, adamın yüzüne bakarak bir süre sustu. Sonra mırıldandı. "Benim evim burası."

"Tamam" dedi adam, "ama sen daha çocuksun. Kaç yaşındasın bakayım?"

"Yüz" dedi Momo, çekinerek.

Herkes bunu şaka zannederek güldü.

"Şimdi doğru söyle kaç yaşındasın?"

"Yüz iki" dedi Momo, bu defa daha düşünceli bir tavırla.

...